

ת"פ 39275/01/14 - מדינת ישראל נגד פיוטר קוזיחוב

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 39275-01-14
20 מאי 2015

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פיוטר קוזיחוב ת.ז. 319382131

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - ליפז סיני

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - זייצב

ק. מבחן גב' חזות

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאש הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון שהוצג בבית המשפט ביום 6.4.14, על פיו כתב האישום תוקן באופן מהותי, הודה והורשע ונדחה לקבלת תסקיר. התביעה הודיעה כי אם מהתסקיר יעלה כי לא נפתחו תיקים, משתף פעולה בהליך טיפולי, נוטל אחריות, מביע חרטה והם ממליצים על עונש מרתיע, התביעה תצטרף להמלצה ובתנאי שתכלול גם של"צ.

באותו מעמד טענה הסניגורית כי הנאשם מבקש לעבור הליך טיפולי וכי ישולב עם יכולתו לצאת לעבוד. מאז הדיונים נדחו מספר פעמים לצורך קבלת תסקירים וחוות דעת ממנה על עבודות השירות בשב"ס.

בניגוד להצהרת הסניגורית כי הנאשם מעונין להשתלב בטיפול, מהתסקירים עלה שהוא מתנגד לכך ואף התרעם על שירות המבחן.

מדובר בנאשם כבן 32, רווק, אב לשתי בנות צעירות בנות שנה וחצי ו- 5.5 שנים, המתגוררות עם אמן.

עלה ארצה עם אמו בהיותו בן 16, השלים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה, לדבריו. שירת שירות צבאי מלא כלוחם,

עמוד 1

בהמשך השתתף במכינה בטכניון ולדבריו התקבל ללימוד תואר במדעי המחשב, אף שלא המציא אישורי על כך. במהלך הלימודים הכיר את המתלוננת. לדבריו, למד תכנות, אך לא השלים הלימודים.

את המתלוננת הכיר תקופה קצרה לאחר שהשתחררה מבית חולים לחולי נפש, הוא תיאר את מצבה הנפשי כלא יציב, בעיות בתפקוד, נסיונות אובדניים ועוד. הסניגורית אומרת לכן הוא זה שמטפל בבנות, ואם יגזר למאסר או אפילו בעבודות שירות, יהיה בכך לפגוע בילדות.

הנאשם שולל כל אלימות פיזית כלפיה במהלך ויכוחים שהתנהלו, אך אישר שמדובר בסערת רגשות ובצעקות.

בניגוד לדברי הסניגורית, לא בכדי צינה קצינת המבחן כי הנאשם משתמש בסמים, הן משום שהדוה כי בעת הלימודים השתמש בקנבוס, אף שלדבריו לא צורך סמים תקופה ארוכה. הוא זומן למסירת דגימות שתן וב- 10.8.14 נמצאו שרידי סם מסוג קנבוס, בינזודיאזפינים ו-MDM וליתר הבדיקות לא התיצב. כשהודיעו לו על תוצאת הבדיקה אמר לא יודע מדוע שכן הוא לא צורך סמים...

מדובר באדם שיש לו יכולות קוגניטיביות גבוהות, אך יש לו בעיות רגשיות, עקב צנעת הפרט לא אפרט הרגע לך.

כפי הנראה מערכת היחסים עם המתלוננת סבוכה, קופנליקוטאלית וסימביוטית. הנאשם מתקשה לראות חלקים תוקפניים באופן שבו מתנהל והצורך בשליטה, הוא נוקט בעמדה מצמצמת. קיימת נזקקות טיפולית גבוהה כדי להעלות את מודעתו לאופן שבו מתנהל ולקושי שלו להיפתח, כמו כן בולט קושי בגילוי אמפטיה וכן צרכי שליטה מוגברים.

אלא שכאמור הנאשם לא שיתף פעולה. בשיחה עמם התבטא באופן קשה כלפי קצינת המבחן, הוא ביטא טרזניה על האופן שמטפלים בו ועל הימשכות ההליכים והאשים את קצינת המבחן. הוא מתקשה להתגייס לצורך שיתוף פעולה, הוא דיבר בחריפות ותוקפנות ואגרסיביות לקצינת המבחן, למרות זאת החליטו להמשיך איתו בשיחות על מנת לבסס קשרי אמון.

משכך, בשל העדר שיתוף פעולה כבר בתסקיר הראשון צינו שלא יכולים לבוא בהמלצה טיפולית כלשהי וכי הוא לא תופס אותם כגורם שיכל לסייע לו, למרות זאת ציינו כי ניתן לשקול ענישה מרתיעה צופה פני עתיד בשל עברו הפלילי ולהתרשמותם, כי ההליך היווה גורם מרתיע.

למרות האמור, הסכים הנאשם לנסות לשיתף פעולה עם שירות המבחן בהליך הטיפול בשל החשיבות הרבה. הוא זומן לסדנא התיצב ושיתף פעולה בתכנים ואף נמצא מתאים לשילוב בקבוצה טיפולית ארוך טווח. הדיון נדחה שוב אולם בתסקיר שהוגש ב- 1.3.15 צוין כי למרות שהגיע למפגשים בסדנא, הוא התקשה לעמוד בכללים ובגבולות המקובלים, הוא התקשה להתחשב באחר ולגלות אמפטיה, הוא מתקשה לקבל ביקורת או עמדה נוגדת עמדותיו, הוא לא הסכים להקשיב לחברי הקבוצה שניסו לשקף לו את התרשמותם ממנו ומכך עלתה הנזקקות הגדולה לטיפול ולמרות האופן שבו התנהל סברו שהוא מתאים להשתלב בטיפול. הוא זומן לפגישה פרטנית כדי לעבד החוויה בסדנא על מנת להציב מטרות ויעדים ראשוניים לטיפול קבוצתי, אך טען שהוא החל לעבוד, הוא ביטא עמדות אנטי ממסדיות, לא שיתף פעולה, המשיך להתנהג באופן אגרסיבי, הוא מקובע בעמדותיו. הם שבו ומסרו לו 4 מועדים כדי למסור דגימות שתן, אך הוא ביטא טרזניה על כך שלא נותנים לו לעבוד וכי זה יפגע במקום עבודתו, למרות שזימנו אותו בשעות אחר הצהריים. הוא גילה נוקשות חשיבתית וקושי לקבל עמדות של אחר, לכן התקשו להציב מטרות טיפוליות ושוב והביעו ספק באשר ליכולת שלו להשתלב בטיפול ולהפיק ממנו תועלת. למרות זאת, החליטו לבחון לשלבו שוב בטיפול קבוצתי והוסיפו אותו לרשימת הממתינים. בשלב מסוים שלא התקדם, פנו למרכז למניעת אלימות במשפחה וביקשו שהם ישלבו אותו בתוכנית טיפולית. הם ניסו ליצור קשר איתו אך ללא הצלחה, אלא רק זמן קצר לפני הדיון האחרון. הוא טען שהשתלב בטיפול

במרכז, אך לא קיבלו מידע מהעובדת הסוציאלית. כמובן, הוא לא הגיע למסור דגימות שתן במועדים שקבעו לו גם לא לאחר ששוב התקשרו והזמינו או תו.

שירות המבחן בצדק ציינו כי מדובר במי שנעשה עמו כל מאמץ אפשרי לשלבו לטיפול אך לא משתף פעולה, למרות הנזקקות הטיפולית ולכן מבקשים לסיים את מעורבותם.

הואיל ולא מסר דגימות שתן ודגימה הצביעה על צריכת סמים, לא מצאו מקום לגבש תוכנית לביצוע עבודות של"צ, מה עוד שהוא לא משתף פעולה עמם ולכן שבים וממליצים על עונש מרתיע צופי פני עתיד מבלי שגיבשו תוכנית של"צ.

הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן בשני אישומים כמפורט:

בתאריך 19.1.14 בשעה 23:00 במטבח בביתם על רקע ויכוח עם המתלוננת, בעת שישבה על כיסא, תפס את הכיסא וטלטל אותו והיא מתוך פחד אף עצמה את עיניה והחלה לבכות. הוא שאל אותה לפרש בכיה וחיבק אותה בחוזקה, היא ביקשה שיעזוב אותה אך הוא סירב ודרש ממנה לשוב ולבקש ממנה שיעזוב אותה. היא סירבה להשיב לשאלות שלו אודות בכיה, בתגובה ניסה לתקוף אותה בכך שהשליך לעבר שקיות ובהן אשפה, - עבירות של תקיפה וניסיון תקיפה של בת זוג.

הנאשם נעצר וב- 20.1.14 ממעצר, מבית כלא שיקמה התקשר למתלוננת הורה לה לבטל את התלונה שהוגשה על ידה במשטרה תוך יומיים, אמר אם לא תבטל את התלונה תישאר ללא תמיכה כלכלית וכי עדיף לה לא להגיש תלונה, אחרת תישאר לבד, ללא אוכל, ללא עזרה והוסיף כי הגזימה - עבירה של שימוש הליכי חקירה ומשפט.

הסניגורית טוענת כי הואיל ועברו נקי, מן הראוי להסתפק בעונש מרתיע כהמלצת שירות המבחן. לדבריה, לא כל אדם מתאים לטיפול וכמו כן התרעמה על כך כי בתסקיר צוין כי משתמש בסמים. לדבריה, לא הוגש כתב אישום בגין סמים זה לא צריך לפעול לרעתו.

אם אעתר להמלצת שירות המבחן ואסתפק במאסר מותנה והתחייבות, דהיינו, בעונש שהוא אף פחות מהעתירה המקלה של התביעה ברוח הסדר הטיעון, וזאת לאחר שבית המשפט דחה שוב ושוב כדי לאפשר לו להשתלב בהליך טיפולי, יהיה בזה אמירה שמובילה לתוצאה הפוכה מזו שכיוון לה בית המשפט מבחינת חיזוק שלילי להתנהגות שלו ולכן שהוא לא משתלב בטיפול. דבר זה לא יעלה על דעת.

מדובר כאמור לא רק באלימות כלפי המתלוננת, אלא בהמשך ניצל את מצוקתה הקשה, את היותה בודדה בארץ וללא מערכת תמיכה בניסיון לגרום לה לבטל את תלונתה במשטרה נגדו, מעשה חמור בפני עצמו. העבירות מעידות אכן כי מסקנת שירות המבחן שמדובר באדם בעל חשיבה נוקשה, נעדר אמפטיה וצרכי שליטה מוגברים, היא מסקנה נכונה. דווקא משום שהמתלוננת דרושה בו בטיפול בילדיה, נשקפת מסוכנות כלפיה מצד הנאשם ולא בכדי בית משפט סבר כי יש מקום לשלבו בטיפול.

אמנם צודקת הסניגורית ולא כל אדם מתאים לטיפול אך במקרה זה יש לקחת בחשבון בעת גזירת הדין.

טוענת הסניגורית כי הנאשם היה עצור מ- 19.1.14 עד 24.2.14 ובהמשך שהה בתנאי מעצר בית מלא תקופה של כ- 6 חודשים ומאז נתון במעצר בית חלקי לאחר שבית משפט אפשר לו לעבוד.

באשר למדיניות העונשית:

באשר למתחם העונשי הראוי לתוקף בת זוגו ומאיים עליה :

בע"פ 2037/92 יצחק בן דוד נ' מדינת ישראל, מיום 22.6.92 (לא פורסם) נקבע:

"בית המשפט מצווה לשרש את התופעה של אלימות שבתוככי המשפחה, שנעשית יותר ויותר למכת המדינה, וכן מצווה הוא להגן על הצד המוכה, שלא תמיד כוחו עומד לו להגן על עצמו. הרתעה זו צריך והינתן לה ביטוי על ידי השתת עונש מאסר משמעותי, למען ישמעו ויראו, הן מי שהורשע במעשה אלימות והן עבריינים בכח".

ברע"פ 1923/11, גזאל חטיב נ' מדינת ישראל, מיום 10.3.11. שם נדון המערער בגין תקיפת אשתו שהיתה כבת 16.5, במהלך תקופה של 5 חודשים, שבהם היו נשואים, וכן נהג כלפיה באלימות מילולית. בית משפט שלום הסתפק ב- 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ורכיבים נלווים, בהתחשב בחרטה שגילה, בהודאתו, בנסיבותיו האישיות ובכך שהתגרשו, בעברו הנקי ובתקופת המעצר הקצרה ומעצר הבית הארוך. המדינה הגישה ערעור תוך שציינה כי העונש חורג מהענישה הראויה ובית משפט מחוזי קיבל הערעור וגזר דינו ל- 12 חודשי מאסר בפועל. על כך הוגשה בקשה לבית משפט עליון, כב' השופט רובינשטיין, שדחה הבקשה והוסיף כי גם לגופו של ענין אף שקיים פער בין הערכאות, בסופו של יום "בהתחשב במעשים החמורים בהם הודה שהתפרסו על פני מספר חודשים - אין לומר כי העונש מצדיק התערבות ערעורית".

"עבירות האלימות והאיומים בכלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להאבק בה" (רע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל, מפי כב' השופט ג'ובראן)

בברע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נגד מדינת ישראל, כב' השופט ג'ובראן, מדובר בנאשם שהגיע לבית בת זוגו, ממנה חי בנפרד, כדי להשיב בתם לרשותו, על-פי הסדרי ראייה, ואיים כי יפגע בה. בגין זאת הורשע לאחר שמיעת הראיות וכפי הנראה צירף שני אישומים נוספים של תקיפת בת זוגו. הוטל עליו מאסר בפועל של שנה, מאסר מותנה של שנה למשך 3 שנים בגין כל עבירת אלימות כולל איומים, וכן קנס בסך 5000 ₪ והתחייבות בסך 5000 ₪. ערעור לבימ"ש מחוזי נדחה, וצוין שנשקלו שיקולים ראויים, וכי אף שעברו של הנאשם נקי, מדובר בענישה שאיננה חריגה והיא משקפת מדיניות הענישה כלפי מי שתוקפים את בנות זוגם. בנסיבות אלה בימ"ע לא נתן רשות ערעור וצוין כי לא מצא סטיה מנורמת הענישה המקובלת וכי העונש הולם.

הערך החברתי המוגן, הראשון במעלה, לכשמדובר בעבירת אלימות הינו הצורך להגן על שלום הציבור ובעיקר החלשים בחברה שאינם יכולים להגן על עצמם.

העונש ההולם מי שמרים יד על חלש ממנו, בעיקר מי שנתון לחסדיו, ומעמידו במצב שחש סכנה לחייו, הינו ללא ספק מאסר. ניתן להימנע ממאסר, ולעיתים אף מהרשעה, רק אם נסיבות התקיפה ברף התחתון והתוקף לוקח אחריות מלאה על מעשיו, מביע חרטה ומשתלב בהליך טיפולי - שיקומי, שיש בו לצמצם במידה רבה המסוכנות הנשקפת ממנו.

אם אין הנאשם מכיר בנזקקות טיפולית ודוחה לכן כל הצעה טיפולית, יש להחמיר עימו ואפילו אם מדובר באדם מבוגר

שבעת ביצוע העבירה עברו היה נקי.

כאמור, בנסיבות חמורות, כשנלוות לאלימות ולאיומים, חבלות של ממש, כולל חבלה חמורה, על אחת כמה וכמה שיש להטיל מאסר, לתקופה שבין 10 עד 18 חודשים.

באשר לעבירה של שיבוש הליכי חקירה, הערך החברתי המוגן, הגנה על רשויות החוק בכלל, ועל רשויות החקירה בפרט, הצורך להשיב האמון של הציבור ביכולת הרשויות להגן עליו. הצורך לעודד שיתוף פעולה של אזרחים עם המשטרה. לא רק זאת, אלא במקרה זה השיבוש כאמור נעשה תוך ניצול מצוקתה של המתלוננת התלויה בו וחולשתה ומכאן שמדובר בנסיבות חמורות, כשמבצע את העבירה לאחר שנעצר ומתוך המעצר, דבר שמעיד על עזות מצח רבה.

בהתאם למתחם זה, בת.פ. 32359-03-12, בית משפט קרית גת, **מדינת ישראל נ' שמואל ליגעלם**, ב- 22.11.12, נגזר דינו ל- 30 חודשי מאסר בגין 3 אירועי אלימות חמורים, אף שהיה מדובר בבחור צעיר שעברו נקי. הוגש ערעור על גזר הדין בעפ"ג 6653-02-13, מחוזי באר שבע. הסניגורית טענה כי העונש חמור ואינו עומד ברף הענישה המקובל וכי לא ניתן משקל מספיק לגילו הצעיר ולהעדר הרשעות קודמות. בית המשפט המחוזי ביקש כי יתקבל תסקיר נוסף, בו צוין שהמערער מעוניין בטיפול, בניגוד לתסקיר שהיה מונח בפני מותב זה, בעת גזירת הדין. למרות זאת, ביום 29.5.13, בית המשפט המחוזי ציין כי אין חולק כי העונש לא קל, גם נוכח גילו הצעיר והעובדה שנעדר הרשעות קודמות, אך מעשיו חמורים ביותר והעונש הולם את חומרת המעשים ולכן הערעור נדחה. נקבע כי: **"על בית המשפט לתרום את תרומתו, בין היתר, על ידי רף ענישה גבוה, למלחמה באלימות בכלל, ולאלימות בין בני זוג בפרט. במקרה שבפנינו האלימות שידעה המתלוננת מן המערער הינה קשה ביותר; התמשכה לאורך תקופה ארוכה, לאחר שהמתלוננת ביקשה לסיים את הקשר בינה לבין המערער, ועל פי תסקיר הקורבן שהוגש לבית משפט השלום הנזק והטראומה שהותירו מעשיו במתלוננת הם רבים".**

המתחם העונשי הראוי אם כן בגין שני האישומים שבפני הן בהחלט מאסר בנסיבות אלה. אמנם האלימות היא כטענת הסניגורית ברף התחתון, אך המסוכנות היא מאוד גבוהה וכך גם הנזקקות הטיפולית. הנסיבות של עבירת השיבוש הן נסיבות חמורות שבפני עצמן מצדיקות עונש מאסר.

מאידך גיסא, יש מקום להתחשב בגילו הצעיר, עברו הנקי, בכך שהיה עצור ובהמשך היה נתון בתנאים מגבילים.

לצערי, בנסיבות כמתואר לעיל, קיים חשש של ממש שבתום ההליך המשפטי ולאחר ביטול התנאים המגבילים, תמשיך להיות המתלוננת תלויה בנאשם המטפל כאמור בילדיה. מדובר במי שסובלת בבעיות נפשיות, נעדרת כוחות וביחסי תלות. אולם, למרות זאת לא מצאתי כי ראוי לגזור דינו למאסר מאחורי סורג ובריח.

תקוותי, כי עונש מוחשי מרתיע יהיה בו די כדי להרתיע הנאשם מלשוב ולבצע עבירות דומות בעתיד כלפי המתלוננת או אחרים.

אני גוזרת על הנאשם לעונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים, בניכוי תקופה שהיה עצור, בעבודות שירות במרכז הטניס באשקלון, וזאת 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות, בעבודות אחזקה וסיוע, מנהלה ושירותים בפיקוח ישראלי שרון.

תחילת המאסר מיום 4.8.15 ועליו להתייב בשעה 08:00 במועד זה בפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במפקדת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוס אגד מתחנה מרכזית בב"ש קו 46).

על הנאשם לדווח לממונה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתובתו ובפרטיו.

כמו כן, מוסבר לו כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של העבודות ולנשיאה בעונש בין כותלי הכלא.

2. אני מטילה על הנאשם 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירות בהן הורשע.

4. קנס בסך 1000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 2 תשלומים שווים ורצופים החל מה- 10.6.15.

אם לא ישלם אחד מן התשלומים במועד יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

5. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 75,00 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מהיום.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ב' סיוון תשע"ה, 20/05/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופט בכירה

החלטה

עמוד 6

הפקדון יושב לנאשם או למי מטעמו על פי פרטי חשבון בנק שימציא במזכירות, ובתנאי שלא הוטל עיקול.

ניתנה והודעה היום ב' סיוון תשע"ה, 20/05/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה